

vpravdě příslušenstvím dražených nemovitostí, přezkoumaj dříve ovšem legitimaci stěžovatele Václava S-a k rekursu (srov. rozh. č. 6264, 11503 a j. sb. n. s.).

Čís. 12503.

Majitel firmy může učiniti zjevným předmět svého podniku veřejnosti a odběratelstvu dovolenými prostředky, avšak při bližším udání podniku a předmětu obchodování (t. zv. notifikatorie) jest dbáti toho, by byla uvedena odděleně od doslovu firmy, by nevzbuzovala dojem, že jsou součástí firmy.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1933, R I 225/33.)

Rejstříkový soud uložil firmě Jindřich P. pokutu (čl. 26 obch. zák. a § 12 uv. zák. k obch. zák.) a zakázal jí používatí firmy »Průmysl skla Jindřich P.«. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. **Důvody:** Jindřich P. má protokolovanou firmu »Jindřich P.«. Přes to má však na své obchodní místnosti označení »Průmysl skla Jindřich P.« a na tovární místnosti »Jindřich P., průmysl skla«. Tato označení nemá však protokolována a nemůže jich tedy používatí. Jde o užívání nepřislušející mu firmy a právem proto podle čl. 26 obch. zák. rejstříkový soud zakázal používatí této firmy a uložil Jindřichu P-ovi pokutu 50 Kč.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Rekurentka napadá usnesení rekursního soudu, jímž bylo potvrzeno usnesení soudu první stolice, z důvodů nezákonnosti (§ 46 (2) zákona ze dne 19. června 1931 čís. 100 sb. z. a n.), leč neprávem. Jest sice přisvědčiti rekurentce, že majitel firmy může učiniti zjevným předmět svého podniku veřejnosti a odběratelstvu dovolenými prostředky, avšak při tomto bližším udání podniku a předmětu obchodování čili při tak zvaných notifikatoriích je dbáti toho, by byla uvedena odděleně od znění firemního, by nevzbuzovala dojem, že tvoří součást firmy (srovnej Švamberg, Právo firemní str. 37). Zjistil-li rejstříkový soud, že rekurentka ve spojení se zněním firmy »Jindřich P.« používá dalších slov »průmysl skla« na tovární místnosti i obchodní místnosti takovým způsobem, že tvoří slova jediný celek, a tedy vzbuzuje dojem jiného znění firmy, než jaké je zapsáno v obchodním rejstříku, byl oprávněn podle druhého odstavce čl. 26 obch. zákona zakročiti z úřední moci proti majiteli firmy. Vždyť zápisem firmy do obchodního rejstříku dostává se jí úředního uznání a veřejného zjištění, a ochrana zájmu veřejného pořádku toho vyžaduje, by případnými přídávky v souvislosti se zněním firmy nebylo obecně v omyl uváděno o pravém znění firmy. Rejstříkový soud tím spíše měl povinnost zakročiti, poněvadž rekurentka

slovy »průmysl skla« v souvislosti se zněním firmy docílila ve skutečnosti toho, co jí bylo odepřeno při původní opovědi firmy ve znění »Jindřich P., průmysl skla« podle usnesení ze dne 6. června 1929.

Čís. 12504.

Konkursní řád ze dne 27. března 1931, čís. 64 sb. z. a n.

I po prohlášení konkursu na jmění dlužníka lze povolití exekuci vnučeným zřízením zástavního práva, došel-li exekuční návrh na soud povolující exekuci, jenž byl zároveň soudem exekučním a knihovním, před prohlášením konkursu.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1933, R I 253/33.)

Návrh vymáhajícího věřitele na povolení exekuce vnučeným zřízením zástavního práva došel na soud povolující exekuci, jenž byl zároveň soudem exekučním a knihovním, dne 25. června 1932. Dne 9. července 1932 byl na jmění dlužníka vyhlášen konkurs. Dne 13. července 1932 soud první stolice exekuci povolil. Rekursní soud exekuční návrh zamítl vzhledem k § 11 konk. řádu, ježto na jmění dlužníka byl před povolením exekuce vyhlášen konkurs.

Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Rekursní soud, zamítnuv návrh na povolení exekuce vnučeným zřízením zástavního práva s poukazem k ustanovení § 11 konk. ř. čís. 64/1931, zde v úvahu přicházejícího, přehlédl ustanovení § 14 tohoto konkursního řádu, podle něhož mohou býti vklady a záznamy ve veřejných knihách povoleny a vykonány i po prohlášení konkursu: řídí-li se pořadí zápisu dnem, který jest před prohlášením konkursu. Jelikož žádost za povolení exekuce vnučeným zřízením zástavního práva došla na soud exekuci povolující, jenž jest zároveň soudem exekučním a knihovním, dne 25. června 1932, řídilo se pořadí zápisu podle § 29 první odstavec knih. zák. a § 88 druhý odstavec ex. ř. tímto dnem, a, jelikož konkurs byl prohlášen teprve dne 9. července 1932, nebylo jeho vyhlášení na závadu, by navržená exekuce nebyla povolena (stejně sb. n. s. 10957).

Čís. 12505.

Zákon na ochranu osob oprávněných požadovati výživu, výchovu nebo zaopatření ze dne 16. prosince 1930, čís. 4 sb. z. a n. na rok 1931.

Zajišťovací exekuci podle § 6 zákona nelze povolití bez exekučního titulu.

(Rozh. ze dne 7. dubna 1933, R I 261/33.)